

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 23 . maja 2013. god.
Ref. br.: RK410/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KIO1/13

Podnosilac

Betim Ramadani

**Ocena ustavnosti obaveštenja državnog tužioca, KMLC. br. 106/2012, od
23. oktobra 2012. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Betim Ramadani (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa g. Shevqet Xhelili, advokat iz Gnjilana.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava obaveštenje državnog tužioca, KMLC. br. 106/2012, od 23. oktobra 2012. god. koje mu je uručeno 27. oktobra 2012. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva navodi da mu je gorenavedeno obaveštenje povredilo pravo zagarantovano Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), naime članom 3. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 54. [Sudska zaštita prava].

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 3. januara 2013. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 30. januara 2013. god., predsednik Ustavnog suda je imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i veće za razmatranje u sastavu sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama Hajrizi.
7. Dana 27. februara 2013. god., zahtev je saopšten državnom tužiocu.
8. Dana 15. aprila 2013. god., predsednik Ustavnog suda je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca umesto sudije Roberta Carolana i imenovao sudiju Envera Hasanija za člana Veća za razmatranje umesto sudije Arte Rama-Hajrizi.
9. Dana 30. aprila 2013. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. U 2009. god., podnosilac zahteva je sklopio sporazum sa Xh. K. o iznajmljivanje poslovnog prostora na period od deset godina, što je i učinio, i pored toga, on je imao određena investiranja. Međutim, u vezi sa ovom poslovnim prostorom u toku je bio sudski postupak za utvrđivanje vlasništva između Xh. K. i Z. Y.

11. Dana 15. marta 2011. god., Opštinski sud u Gnjilanu (odlukom C. br. 420/2005) je proglasio da je Xh. K. povukao svoju tužbu za utvrđivanje vlasništva. Shodno tome, Z. Y. podneo je zahtev za izvršenje te odluke i zatražio da udalji podnosioca zahteva iz poslovne prostorije, koju je on iznajmio od Xh. K.
12. Podnosilac zahteva navodi da je 27. decembra 2011. god., Opštinski sud u Gnjilanu (odluka E. br. 2907/2011) dopustio izvršenje svoje odluke C. br. 420/2005 od 15. marta 2011. god.
13. U međuvremenu, 1. februara 2012. god., Z. Y. je ponovo podneo zahtev za izvršenje odluke C. br. 420/2005 od 15. marta 2011. god. i zatražio je da udalji podnosioca zahteva iz poslovne prostorije.
14. Dana 15. februara 2012. god., podnosilac zahteva je, kao treća strana, podneo prigovor na zahtev za izvršenje. Opštinski sud je odbio prigovor kao neosnovan (odluka E. br. 2907/2011 od 5. marta 2012. god.).
15. Stoga, 20. marta 2012. god., podnosilac zahteva je na tu odluku podneo žalbu Okružnom sudu u Gnjilanu, koji je odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu i potvrdio je odluku Opštinskog suda od 5. marta 2012. god. (odluka E. br. 2907/2011).
16. Dana 4. maja 2012. god., Opštinski sud u Gnjilanu je obavestio podnosioca da je izvršenje odluke na snazi i da će se sprovesti 4. juna 2012. god.
17. Dana 31. maja 2012. god., podnosilac zahteva je podneo predlog Opštinskom sudu u Gnjilanu za odlaganje izvršenja. Opštinski sud u Gnjilanu je odbio kao neosnovan predlog za odlaganje (odluka E. br. 2907/2011 od 4. juna 2012. god.).
18. Dana 8. juna 2012. god., podnosilac zahteva podneo je žalbu na odluku Opštinskog suda Okružnom sudu u Gnjilanu, koji je odbio žalbu kao neosnovanu (odluka Ac. br. 222/2012 od 19. septembra 2012. god.).
19. Podnosilac zahteva tvrdi da je dana 11. juna 2012. god., Opštinski sud izvršio odluku Opštinskog suda i da je udaljio podnosioca zahteva iz poslovne prostorije koju je on iznajmio. Nema dokaza u spisima predmeta što bi podržalo ovu tvrdnju podnosioca zahteva.
20. Dana 10. oktobra 2012. god., podnosilac zahteva je podneo državnom tužiocu zahtev za zaštitu zakonitosti. Državni tužilac je odbio njegov zahtev jer nije našao nikakav osnov za zahtev za zaštitu zakonitosti (obaveštenje KMLC. br. 106/2012 od 23. oktobra 2012. god.).

Navodi podnosioca zahteva

21. Podnosilac zahteva tvrdi da je on *“[...] silom uklonjen od strane izvršnih organa, Opštinskog suda u Gnjilanu, iz poslovne prostorije, koju je on koristio na osnovu ugovora od 4. februara 2009. god. i bez ikakvog sudskog postupka”*.

22. U tom smislu, podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda “*[...] da poništi sve odluke izvršnog postupka Opštinskog suda u Gnjilanu i Okružnog suda u Gnjilanu i da naloži Opštinskom sudu u Gnjilanu da dopusti korišćenje iznajmljene poslovne prostorije na osnovu prava i obaveza koja proizilaze iz ugovora od 4. februara 2009. god.*”

Prihvatljivost zahteva

23. Sud primećuje da je, kako bi mogao da presuđuje po žalbi podnosioca, neophodno da se prvo ispita da li je on ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom i posebno navedene u Zakonu i Poslovniku o radu.
24. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. stav 1. koji određuje da *Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*”
25. Sud se takođe poziva na član 48. Zakona o Ustavnom sudu koji predviđa da *„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.*”
26. Pored toga, Sud takođe uzima u obzir i pravilo 36. (1.c) Poslovnika o radu koje predviđa da *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve (...) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”*
27. Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili u zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane redovnih sudova, osim u onoj meri u kojoj su povređena prava i slobode zagarantovane Ustavom (ustavnost). Prema tome, ovaj sud ne deluje kao sud četvrtice instance prilikom razmatranja odluka donete od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju odgovarajuća pravila proceduralnog i materijalnog prava (vidi *mutatis mutandis* García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ECHR] 1999-I).
28. Ukratko, Sud može jedino da razmatra da li su dokazi predstavljeni na takav način da su postupci u potpunosti, posmatrani u njihovoj celini, bili sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (videti, između ostalog, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, App. br. 1307/87, usvojen 10. jula 1991. god.
29. U tom smislu, Sud napominje da podnosilac zahteva nije potkrepio tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružio dokaze da su njegova prava i slobode bile povređene od strane redovnih sudova.
30. Prema tome, Ustavni sud ne može zaključiti da su relevantni postupci bili na bilo koji način nepravedni ili proizvoljni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, ESLJP odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).

31. Sud dalje primećuje da podnosilac zahteva nije pokrenuo nijedan postupak u pogledu njegovih ugovorenih prava i obaveza protiv Xh. K. Opštinski sud i Okružni sud u Gnjilanu su samo utvrdili imovinsko pravo između Xh. K. i Z. Y.
32. Ukratko, podnosilac zahteva nije pokazao zašto i kako su povređena njegova Ustavom zagarantovana prava, te da puko nabranje izvesnih ustavnih odredbi ne može se smatrati kao ustavna žalba. Stoga, slučaj nije podnet Sudu *na zakonit način* od strane podnosioca zahteva jer je, na osnovu pravila 36. (1.c) Poslovnika o radu, zahtev očigledno neosnovan i, sledstveno, isti je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113. stavom 1. Ustava, članom 48. Zakona o Ustavnom sudu i pravilima 36. (1.c) i 56.(2) Poslovnika o radu, dana 23. maja 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku i
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- IV. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani